

[Christmas Møller.]

blive billigere. Derfor ser man, hvor haab-
løst umuligt Lovforslaget i Virkeligheden er.

Udover disse Bemærkninger om det
Lovforslag, der er stillet, og udover at
udtale min Forbavselse over, at Finans-
ministeren virkelig kunde nikke glad gen-
kendende til det, har jeg kun i Fortsættelse
af den Diskussion, der er ført, at Par
enkelte Bemærkninger at gøre. Jeg beder
den højtærede Finansminister om at give
Beviset for, at vi havde været glade for
Kommunisterne, disse Stakler, kan jeg
godt sige, det ærede Medlem Hr. Munch-
Petersen og det ærede Medlem Hr. Aksel
Larsen, disse Stakler, som overhovedet
kun sidder her i Tinget, fordi Hr. Leun-
bach fik 1 111 Stemmer, som er saa ulykke-
ligt stillede, at disse 1 111 Stemmer vundet
paa et helt andet Grundlag, tør jeg nok
sige, er Aarsagen til, at de Herrer sidder
her. Saa sølle er de Herreres Stilling, saa
skrækkelig er de Herreres Stilling, saa
gererer sig i Sandhed, som om det var noget
helt andet, de sidder her paa. Naar nu den
højtærede Minister taler om den Glæde,
vi havde af Kommunisterne, kan det jo
være, det er, fordi han tænker paa sig selv,
tænker paa hin Kommunistedaktør Ernst
Christiansen og den Glæde, Socialdemokra-
tiet kunde have af ham, kan det være,
det er, fordi han tænker: Som jeg, saadan
kan de andre maaske ogsaa være. Den
højtærede Finansminister kan ikke komme
bort fra, at jeg her oppe fra Talerstolen
har bedt ham om at give mig Bevis for,
at det konservative Parti ikke altid har stil-
let sig skarpt mod Kommunismen, at det
konservative Parti ikke altid har afvist
dens Tanker, og give mig et Bevis for, at
vi skulde udtrykke nogen Glæde over at se
denne Bevægelse vinde frem. Den højt-
ærede Finansminister havde ikke Gnist
af Bevis, fordi han ikke kunde have det,
og derfor skulde han hellere gaa i sig selv
som den pæne Mand, han i Virkeligheden
er, og gøre en Undskyldning for den Be-
skyldning, han er kommet med.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vilde
forsøge at tilbagevise de Udtalelser, jeg
havde fremsat, gaaende ud paa, at Kom-
munisterne fra 1924 til Dato havde kriti-
seret Socialdemokraternes Skattepolitik.
Det ærede Medlem sagde, at vi i 1924 havde
sagt, at vi kunde gennemføre dette Forslag;
vi havde foregøglet Vælgerne, at vi kunde
gennemføre det. Saadant noget gør vi
Kommunister ikke! Ja, det lyder jo stor-

artet, men naar det ærede Medlem Hr.
Aksel Larsen fremsætter dette Forslag her
og gaar ud til Vælgerne, er det saa ikke for
at sige: Hvis vi blot havde Magt dertil,
saa vilde vi gennemføre det? Det samme
sagde Socialdemokraterne i 1924, og derfor
er det ganske uberettiget, naar det ærede
Medlem vil give det Udseende af, at vi har
foregøglet Vælgerne noget. Vi har sagt til
Vælgerne, at vi vilde arbejde for dette
Forslag, og det har vi gjort.

Saa siger det ærede Medlem, at Social-
demokraterne siger, at de ikke vil lægge
Byrderne over paa Overklassen. Hvor har
Socialdemokraterne sagt det? Jeg har
gentagne Gange sagt her i Dag, at vor
Skattepolitik er den: saa store direkte
Skatter som muligt og saa smaa indirekte
Skatter som muligt. Det ærede Medlem er
ganske uberettiget til at fremsætte en saadan
Paastand her.

Det ærede Medlem sagde videre, at
Socialdemokraterne bryder deres Program
hver Dag. Derfor er Socialdemokratiet ikke
et Arbejderparti, men vi Kommunister er
Arbejdernes Repræsentanter! Hvad mener
det ærede Medlem med, at Socialdemokra-
terne bryder deres Program hver Dag?
Socialdemokratiets Opgave har fra den
første Dag, Socialdemokraterne fik Repræ-
sentanter her paa Rigsdagen, været den,
at vi vilde arbejde for ethvert Fremskridt,
der kunde gavne Arbejderklassen, selv om
vi ikke opnaaede det, der var vort Maal.
Den Politik har vi ført i Modsætning til
Kommunisterne, hvis Politik gaar ud paa
dette, at de overhovedet ikke tænker paa at
gennemføre noget i denne Sal, men kun bruger
Tinget som en Talerstol, vendt ud mod Fol-
ket. Derfor er det Kommunisterne, der i
Virkeligheden foregøgler Befolkningen noget.

Men hvis Kommunisterne vilde være
med til at gennemføre Reformen, vilde de
saa ikke komme til at bryde deres Program,
naar de mener, vi bryder vort? Jeg minder
om, at det ærede Medlem Hr. Munch-Peter-
sen, da Skoletilsynsloven var til Behandling,
stod op paa denne Talerstol og sagde: Vi
Kommunister er Tilhængere af smaa demo-
kratiske Fremskridt i det bestaaende Sam-
fund. Det var den revolutionære Tale, der
blev holdt, som skulde hjælpe Arbejderne.
Det var noget andet end de revolutionære
Taler, der gaar ud paa dette, at vi vil ikke
have noget at gøre med denne Handel her-
inde om større eller mindre Reformen. Nej,
vi vil alting, og vi vil sætte Masserne ind
paa at tvinge alting igennem! Og saa staa
det ærede Medlem, Revolutionshelten Hr.
Munch-Petersen op og taler om, at Kom-